

Datum van
inontvangstneming

:

22/07/2014

Zaak C-294/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

16 juni 2014

Verwijzende rechter:

Finanzgericht Hamburg (Deutschland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

8 mei 2014

Verzoekende partij:

ADM Hamburg AG

Verwerende partij:

Hauptzollamt Hamburg-Stadt

[OMISSIS]

FINANZGERICHT HAMBURG

BESLISSING

In de zaak van

ADM Hamburg Aktiengesellschaft,

[OMISSIS]

[OMISSIS] Hamburg,

verzoekster,

[OMISSIS]

tegen

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

[OMISSIS]

verweerder,

wegens heffing van invoerrechten

heeft de Gemeinsame Senat des Finanzgerichts Hamburg für die Länder Freie und Hansestadt Hamburg, Niedersachsen und Schleswig-Holstein (Gemeenschappelijke Kamer van het Finanzgericht Hamburg voor de deelstaten Freie und Hansestadt Hamburg, Niedersachsen en Schleswig-Holstein), [OMISSIS] op 8 mei 2014 [OMISSIS]

[OMISSIS]

[Or. 2]

besloten:

- I. De procedure wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële beslissing heeft gegeven.
- II. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing inzake de volgende vraag van uitlegging van het Unierecht:

Is aan het feitelijke criterium van artikel 74, lid 1, eerste zin van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1) zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 1063/2010 van de Commissie van 18 november 2010 (PB L 307, blz. 1), dat vereist dat de voor het vrije verkeer in de Europese Unie aangegeven producten dezelfde producten zijn als die welke zijn uitgevoerd uit het begunstigde land waarin zij geacht worden van oorsprong te zijn, voldaan in een geval als het onderhavige waarin meerdere deelhoeveelheden ruwe palmpittenolie uit verschillende SAP-exportlanden waaruit de producten van oorsprong zijn, niet fysiek van elkaar gescheiden zijn uitgevoerd en in de Europese Unie ingevoerd, maar bij uitvoer alle in dezelfde tank van het transportschip zijn gevuld en met elkaar vermengd in deze tank in de Europese Unie zijn ingevoerd, waarbij kan worden uitgesloten dat tijdens het vervoer van deze producten en tot aan hun toelating tot het vrije verkeer andere, in het bijzonder niet-preferentiële, producten in de tank van het schip zijn beland[?]

Rechtsmiddelen

[OMISSIS]

[Or. 3]

I.

Verzoekster heeft op 11 augustus 2011 vijf importzendingen ruwe palmpittenolie, die uit Colombia, Panama, Costa Rica en Ecuador in verschillende tanks van het schip MS „Sichern Edinburgh” naar Duitsland waren gebracht, voor het vrije verkeer aangegeven. Zij heeft daartoe preferentiecertificaten (certificaten van oorsprong, formulier A) van de genoemde landen overgelegd.

Nadat verweerder bij ontvangst van de douaneaangifte op 11 augustus 2011 de invoerrechten eerst niet definitief had vastgesteld, heeft hij op 8 december 2011 een aanslag invoerrechten vastgesteld waarin de invoerrechten voor een gedeelte van de olie, zonder de gevraagde preferentiële behandeling toe te kennen, werden berekend tegen een voor derde landen geldend tarief van 6,4 % en het bedrag aan invoerrechten definitief werd vastgesteld op 75 067 EUR (EU-douanerecht). De reden hiervoor was dat in een van de tanks van het transportschip (tank 1P) olie van verschillende importzendingen uit verschillende landen van oorsprong met elkaar vermengd was geraakt.

Na in de bezwaarprocedure geen succes te hebben gehad heeft verzoekster binnen de daarvoor geldende termijn beroep ingesteld, waarin zij als volgt argumenteert: Weliswaar eist artikel 74, lid 1, eerste zin van verordening (EEG) nr. 2454/93 (hierna: "CDW-uitvoeringsverordening") voor de verlening van preferentie dat de voor het vrije verkeer aangegeven producten dezelfde producten zijn als die welke zijn uitgevoerd uit het begunstigde land waarin zij geacht worden van oorsprong te zijn.

Zij stelt dat in de zin van deze bepaling vloeibare preferentiële importproducten, zoals ruwe palmpittenolie uit een SAP-oorsprongland, ook dan nog dezelfde zijn, als zij samen met een hoeveelheid andere preferentiële ruwe palmpittenolie uit een ander SAP-oorsprongland in dezelfde sloopstank zijn vervoerd en daarmee vermengd is geraakt.

De gezamenlijke opslag van de olie en de in verband daarmee optredende vermenging voor transportdoeleinden zijn volgens verzoekster zonder invloed op de oorsprong, aangezien de toestand van de olie daardoor niet wordt veranderd.

Een andere uitlegging is volgens verzoekster in strijd met de bewoordingen en de context van artikel 74 CDW-uitvoeringsverordening, miskent het doel van de Uniewetgever een op de praktijk toegesneden toepassing van de [Or. 4] voorschriften te waarborgen en strookt niet met het beginsel van de economische

functie van de Europese douanewetgeving, zoals verwoord in artikel 212 bis van het douanewetboek.

Het is niet aan twijfel onderhevig, maar veeleer in overeenstemming met de algemene en gangbare, door de Duitse douaneautoriteiten erkende praktijk, dat vaste of vloeibare bulkgoederen uit hetzelfde SAP-oorsprongsland in hun geheel voor preferentiële behandeling in aanmerking blijven komen, ook als de exporteur daarvoor meerdere certificaten van oorsprong bezit en de goederen niet overeenkomstig de certificaten fysiek van elkaar gescheiden worden vervoerd. Certificaten van oorsprong voor deze categorie van goederen worden in de regel voor een bepaald tijdsbestek afgegeven en toegerekend aan een „bill of lading”, zonder dat dit papier van invloed is op de feitelijke belading van het transportschip. De belading richt zich naar andere criteria en eisen. Het is zo goed als uitgesloten dat in de praktijk het aantal en de grootte van de tanks of de laadruimten van een schip overeenkomt met de „bills of lading” of de certificaten van oorsprong. Ook door restanten in de laadruimten en de beladingssystemen is een zekere mate van vermenging niet te vermijden. Rekening houdend met enerzijds de feitelijke omstandigheden en de praktijk en anderzijds het doel van de regels voor de preferentiële behandeling verlening, moet worden uitgesloten dat artikel 74 CDW-uitvoeringsverordening een formeel volledige identiteit eist. Het volstaat dat de goederen uit een SAP-land van oorsprong zijn en dat kan worden uitgesloten dat producten of productiestadia uit derde landen een preferentiële behandeling krijgen. De inachtneming van het beginsel van het nuttig effect leidt dwingend tot deze uitlegging, aangezien een andersluidende uitlegging het recht op preferentiële behandeling voor vaste en vloeibare bulkgoederen praktisch altijd teniet zou laten gaan.

Dat kan niet anders zijn wanneer onder voor het overige gelijke omstandigheden goederen uit twee verschillende SAP-oorsprongslanden worden vervoerd.

Verzoekster is van mening dat ook uit artikel 78, lid 1, sub m, CDW-uitvoeringsverordening, waarin wordt bepaald dat het mengen van producten als ontoereikend wordt beschouwd om de oorsprong te verlenen, kan worden opgemaakt dat vermenging er niet toe leidt dat de vóór het mengen bestaande oorsprong verloren gaat.

[Or. 5]

Maar zelfs als men ervan zou uitgaan dat de vermenging van preferentiële importgoederen uit twee SAP-oorsprongslanden de preferentiële identiteit van de ingevoerde goederen in juridisch opzicht wijzigt, betreft het nog steeds een behandeling voor hun bewaring in goede staat in de zin van artikel 74, lid 1, tweede zin, CDW-uitvoeringsverordening, die niet aan een preferentiële behandeling in de weg staat. De gangbare, effectieve en praktisch zinvolle methode om te verhinderen dat de olie oxideert en daardoor ranzig wordt en aan

volume verliest, is het volledig opvullen van de tank waarin de olie wordt vervoerd.

Verzoekster betoogt dat de andersluidende opvatting van verweerder in tegenspraak is met de rechtspraak in andere lidstaten, bijvoorbeeld in Nederland. Daar wordt ruwe palmpittenolie uit verschillende SAP-oorsprongslanden ook dan als die olie in één tank is vervoerd geacht dezelfde te zijn gebleven.

Verzoekster concludeert tot:

nietigverklaring van de aanslag invoerrechten van 8 december 2011 in de vorm van de beslissing op bezwaar van 9 augustus 2012.

Verweerder concludeert tot:

verwerping van het beroep.

Verweerder is van mening dat alleen aantoonbaar onveranderde goederen voor een preferentieel tarief in aanmerking kunnen komen. Hij betoogt dat de Commissie met de verordening (EU) nr. 1063/2010 haar eisen aan de beveiliging tegen manipulaties tijdens het vervoer in die zin heeft gewijzigd, dat het thans erop aankomt dat de goederen kunnen worden geïdentificeerd, ongewijzigd zijn en dat de eventuele opslag of splitsing van de zendingen onder douanetoezicht plaatsvindt.

Als olie uit verschillende landen van oorsprong in dezelfde tank vermengd wordt, is het niet meer dezelfde olie als waarvoor het betrokken certificaat van oorsprong is afgegeven.

Artikel 212bis douanewetboek is daarom in gevallen als het onderhavige niet van toepassing.

[Or. 6]

II.

De verwijzende Senat schorst de behandeling [OMISSIS] en verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig artikel 267, eerste zin, sub b, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) om een prejudiciële beslissing over de in het dictum geformuleerde vraag.

1. Toepasselijke bepalingen

a) **Verordening (EG) nr. 732/2008** van de Raad van 22 juli 2008 betreffende de toepassing van een schema van algemene tariefpreferenties voor de periode vanaf 1 januari 2009 en tot wijziging van de verordeningen (EG) nr. 552/97 en

(EG) nr. 1933/2006 van de Raad en de verordeningen (EG) nr. 1100/2006 en (EG) nr. 964/2007 van de Commissie (PB L 211, blz. 1)

Artikel 5

1. De verleende tariefpreferenties zijn van toepassing op de invoer van producten welke vallen onder de regeling die geldt voor het begunstigde land waaruit zij van oorsprong zijn.

2. Voor de toepassing van de in artikel 1, lid 2, genoemde regelingen gelden de oorsprongsregels voor de omschrijving van het begrip „producten van oorsprong” alsook de desbetreffende procedures en methoden van administratieve samenwerking die zijn neergelegd in verordening (EEG) nr. 2454/93.

3. Regionale cumulatie in de zin van verordening (EEG) nr. 2454/93 is eveneens van toepassing wanneer een product dat gebruikt wordt voor verdere verwerking in een land dat behoort tot een regionale groep, van oorsprong is uit een ander tot die groep behorend land dat niet in aanmerking komt voor de regelingen die op het eindproduct van toepassing zijn, op voorwaarde dat beide landen voor de regionale cumulatie ten gunste van die groep in aanmerking komen.

b) **Verordening (EEG) nr. 2454/93** van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1) zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 1063/2010 van de Commissie van 18 november 2010 (PB L 307, blz. 1)

Artikel 72

De volgende producten worden beschouwd van oorsprong te zijn uit een begunstigd land:

a) geheel en al in dat land verkregen producten in de zin van artikel 75;

[Or. 7]

b) in dat land verkregen producten, waarin materialen zijn verwerkt die daar niet geheel en al zijn verkregen, mits deze materialen een be- of verwerking hebben ondergaan die toereikend is in de zin van artikel 76.

...

Artikel 74

1. De voor het vrije verkeer in de Europese Unie aangegeven producten zijn dezelfde producten als die welke zijn uitgevoerd uit het begunstigde land waarin zij geacht worden van oorsprong te zijn. Zij zijn op geen enkele manier gewijzigd en hebben ook geen andere behandelingen ondergaan dan die welke noodzakelijk waren voor hun bewaring in goede staat voordat zij voor het vrije verkeer werden aangegeven. De producten of zendingen kunnen worden opgeslagen en de zendingen kunnen worden gesplitst wanneer dit onder de verantwoordelijkheid van de exporteur of een daaropvolgende houder van de goederen gebeurt en zij in het land of de landen van doorvoer onder het toezicht van de douane zijn gebleven.

2. Aan de voorwaarden in lid 1 wordt geacht te zijn voldaan, tenzij de douaneautoriteiten redenen hebben om het tegendeel aan te nemen; in dergelijke gevallen kunnen de douaneautoriteiten de aangever verzoeken te bewijzen dat hij aan de voorwaarden voldoet, welk bewijs op enigerlei wijze kan worden geleverd, onder meer aan de hand van vervoersovereenkomsten zoals cognosseminten of feitelijk of concreet bewijsmateriaal zoals merktekens of nummering van de colli of ander bewijsmateriaal betreffende de goederen zelf.

...

Artikel 78

1. Onverminderd lid 3 worden de volgende behandelingen beschouwd als ontoereikend om de oorsprong te verlenen, ongeacht of aan de voorwaarden van artikel 76 wordt voldaan:

a) conserverende behandelingen die ervoor moeten zorgen dat de producten tijdens vervoer en opslag in goede staat blijven;

...

m) het eenvoudig mengen van producten, ook van verschillende soorten; het mengen van suiker met elk materiaal;

...

2. Relevantie van de vraag voor de beslechting van het geding.

De beantwoording van de prejudiciële vraag is relevant voor de beslechting van het geding.

a) De verwijzende Senat gaat met de partijen ervan uit dat alle uit de verschillende SAP-landen uitgevoerde hoeveelheden ruwe palmpittenolie [**Or. 8**] onder het preferentiële tarief vallen en vooral ook dat deze preferentiële

exportgoederen alle over de vereiste certificaten van oorsprong beschikken. De door verzoekster gevraagde preferentieverlening waarover de partijen strijden, hangt dus alleen ervan af of in casu, in het licht van het feit dat deze uit verschillende SAP-uitvoerlanden afkomstige producten samen in één tank van het schip zijn gevuld en in deze tank met elkaar vermengd in de Europese Unie zijn ingevoerd, is voldaan aan het vereiste van artikel 74, lid 1, eerste zin, CDW-uitvoeringsverordening, dat de voor het vrije verkeer in de Europese Unie aangegeven producten dezelfde producten zijn als die welke zijn uitgevoerd uit het begunstigde land waarin zij geacht worden van oorsprong te zijn. Indien artikel 74, lid 1, eerste zin, voor de verlening van de preferentie vereist dat meerdere hoeveelheden preferentiële producten met dezelfde productcode fysiek van elkaar gescheiden vervoerd en in de Europese Unie ingevoerd worden, dient het beroep te worden verworpen. Indien de vermenging van de partijen preferentiële producten, zoals die in casu heeft plaatsgevonden, niet aan verlening van de door verzoekster gewenste preferentiële behandeling in de weg staat, dient het beroep te worden toegewezen en de door verzoekster bestreden aanslagen dienen te worden vernietigd.

b) De verwijzende Senat heeft overwogen of verzoekster zich kan beroepen op artikel 74, lid 1, tweede zin, CDW-uitvoeringsverordening, volgens hetwelk veranderingen, of behandelingen van de producten voordat zij voor het vrije verkeer werden aangegeven, niet aan preferentieverlening in de weg staan, voor zover die noodzakelijk zijn voor hun bewaring in goede staat. Naar de opvatting van de Senat is het opvullen van de tank met andere ruwe palmpittenolie en de daardoor optredende vermenging van de uit verschillende SAP-uitvoerlanden afkomstige ruwe palmpittenolie geen maatregel die noodzakelijk is voor hun bewaring in goede staat in de zin van artikel 74, lid 1, tweede zin, CDW-uitvoeringsverordening.

De verwijzende rechter gaat er op grond van het onbetwist gebleven betoog van verzoekster van uit dat bij vloeibare ruwe palmpittenolie die in slechts gedeeltelijk met olie en verder met lucht gevulde scheepstanks wordt vervoerd, nadelige veranderingen optreden [**Or. 9**] door aantasting als gevolg van oxidatie met de zuurstof uit de lucht in de tank, en dat de olie dus „ranzig” wordt en in volume afneemt.

De verwijzende Senat ziet echter niet in dat het noodzakelijk is de olie te vermengen om een dergelijke verandering in de zin van artikel 74, lid 1, tweede zin, CDW-uitvoeringsverordening te verhinderen. Een maatregel is alleen noodzakelijk als de goede staat van de goederen niet op een andere manier, die minder uitwerking heeft op de identiteit van de goederen, kan worden bewaard. Het mengen van de olie is in die zin niet noodzakelijk, want de volumevermindering en het ranzig worden zijn bij het vervoer van de olie niet onvermijdelijk, maar doen zich (alleen) voor als voor het vervoer ongeschikte, namelijk te grote, tanks worden gekozen. In elk geval blijft de olie, als hij in passende tanks wordt vervoerd, zoals het grootste deel van de door verzoekster ten

invoer aangegeven olie, zonder meer in zijn oorspronkelijke staat bewaard. Als de inzet van een passende tank voor het vervoer extra lasten of kosten met zich brengt, maakt dat het mengen nog niet „noodzakelijk” in de zin van de genoemde bepaling.

Zelfs indien, in tegenstelling tot de opvatting van de verwijzende Senat, het feit dat de tanks te groot zijn als gegeven wordt beschouwd, volgt daaruit voor de Senat niet dat de vermenging met andere olie noodzakelijk was voor de bewaring ervan in goede staat. Het betoog van verzoeker waarin het volledig opvullen van de tank met een andere partij olie als „gangbare en praktisch zinvolle” methode, maar niet als enige methode om de oxidatie van de olie te verhinderen, wordt aangemerkt, laat ruimte voor het vermoeden dat daarvoor zeer wel nog andere methoden bestaan.

c) De verwijzende Senat heeft overwogen dat het Europees Hof van Justitie in zijn arrest van 25 februari 2010 (C-386/08) in de zaak „Brita” verklaard heeft dat het vereiste van een geldig oorsprongsbewijs, afgegeven door de bevoegde autoriteit, niet slechts als een loutere formaliteit kan worden beschouwd, die niet nageleefd hoeft te worden voor zover de plaats van oorsprong wordt aangetoond met behulp van andere bewijsmiddelen (punt 57). Veeleer is een geldig bewijs van oorsprong, afgegeven door de bevoegde autoriteit van de staat van uitvoer, een materieel vereiste om de goederen in aanmerking te laten komen voor preferentiële behandeling (zie punt 56).

[Or. 10]

Het onderhavige geding wordt evenwel gekenmerkt door het feit dat voor elke deelhoeveelheid ruwe palmpittenolie, alle afkomstig uit een van de SAP-landen Ecuador, Colombia, Costa Rica of Panama, in alle gevallen een door de bevoegde autoriteit van de staat van uitvoer afgegeven bewijs van oorsprong voorhanden is, zodat dit materiële vereiste, anders dan in het geval „Brita”, als vervuld kan worden beschouwd.

3. Juridische overwegingen van de Senat met betrekking tot de prejudiciële vraag

De Senat twijfelt hoe de gestelde vraag dient te worden beantwoord.

a) De in artikel 74, lid 1, eerste zin, CDW-uitvoeringsverordening gebezigde formulering „dezelfde producten als die welke zijn uitgevoerd uit het begunstigde land waarin zij geacht worden van oorsprong te zijn”, is niet volkomen duidelijk.

Enerzijds zou deze formulering aldus kunnen worden opgevat dat het altijd moet gaan om het materieel volkomen identieke product, met het gevolg dat bij de vermenging van twee partijen van het gelijke product die voorheen gescheiden waren, er geen sprake is van materiële identiteit. Artikel 74, lid 1, derde zin,

CDW-uitvoeringsverordening zou voor een uitlegging in deze zin kunnen spreken. Daar heeft de wetgever het noodzakelijk geacht te bepalen dat de opsplitsing van een zending onder nader geconcretiseerde voorwaarden zonder nadelige gevolgen dient te blijven. Uit de omstandigheid dat reeds de deelhoeveelheden van één enkele opgesplitste partij goederen niet zonder meer „dezelfde producten” zijn, zou kunnen worden afgeleid dat dit a fortiori zou moeten gelden voor de samenvoeging van twee partijen goederen.

De bepaling van artikel 74, lid 1, tweede zin, CDW-uitvoeringsverordening, waarin is geregeld dat de producten niet meer wijzigingen en behandelingen mogen hebben ondergaan dan noodzakelijk voor hun bewaring in goede staat, zou evenwel tot een ander uitleggingsresultaat kunnen leiden. Ook al valt hier, zoals betoogd, niet in te zien dat de vermenging een maatregel voor bewaring in goede staat is, biedt deze regeling toch aanknopingspunten voor de opvatting dat een volkomen materiële identiteit geen dwingende voorwaarde is. Verder moet worden gezien of uit deze regeling volgt dat **[Or. 11]** behandelingen van de producten die geen wijziging, modificatie, be- of verwerking zijn, de preferentie niet in gevaar brengen. Als twee qua materiële samenstelling volkomen gelijke en onderling uitwisselbare producten met elkaar worden vermengd is het gemengde product principieel niet „anders” dan het oorspronkelijke product en ook niet gemodificeerd. Als bijvoorbeeld een enkele partij producten eerst wordt opgesplitst, bijvoorbeeld olie die tijdelijk in twee tanks wordt opgeslagen, en vervolgens weer samengevoegd, bijvoorbeeld in een enkele tank wordt omgevuld en daar vermengd, zou men moeilijk kunnen ontkennen dat de producten van de oorspronkelijke partij identiek zijn aan die van de uiteindelijke partij. De bepaling van artikel 74, lid 1, tweede zin, CDW-uitvoeringsverordening zou dus een indicatie kunnen zijn dat de absolute materiële identiteit geen dwingend vereiste is voor de verlening van een preferentie.

b) Ook is het de vraag of een restrictieve interpretatie nog zou passen bij de doelstelling van de regeling. Aangenomen kan worden dat de regeling ten doel heeft de preferentiële oorsprong van producten eenvoudig en zeker te controleren, teneinde te waarborgen dat de in principe gewilde begunstiging van het land van uitvoer door verlening van de preferentie niet ten onrechte wordt verkregen. Het mag betwijfeld worden of in het geval dat materieel identieke en onderling uitwisselbare producten slechts worden gemengd de controle überhaupt (wezenlijk) wordt bemoeilijkt. Daarbij dient in aanmerking te worden genomen dat de toepassing van artikel 74 CDW-uitvoeringsverordening uitvoering beoogt te geven aan de regeling van artikel 5 van verordening (EG) nr. 732/2008. Volgens artikel 5 van verordening (EG) nr. 732/2008 zijn de verleende tariefpreferenties (die hier niet in geding zijn) van toepassing op de invoer van producten welke vallen onder de regeling die geldt voor het begunstigde land waaruit zij van oorsprong zijn. Onbetwist is, dat in het onderhavige geval aan dit vereiste is voldaan.

Met deze overweging is ook niet in tegenspraak dat het Hof in zijn arrest van 14 mei 1996 (C-153/94, Faroe Seafood e.a., punten 53 e.v., punt 58) heeft beslist dat de preferentiële behandeling krachtens verordening (EEG) nr. 2051/74 alleen mag worden toegepast als de grondstoffen van oorsprong uit de Faeröer in de zin van verordening (EEG) nr. 3184/74, bij de verwerking in een fabriek op de Faeröer fysiek worden gescheiden van grondstoffen uit andere derde landen. Ook al blijkt uit de overwegingen van dit arrest niet om welke **[Or. 12]** derde landen het toen ging en welke preferentiestatus deze hadden, acht de verwijzende rechter het niettemin mogelijk en zelfs waarschijnlijk dat die derde landen niet alle dezelfde preferentiestatus hadden als de Faeröer, want dan had men kunnen verwachten dat aan die opmerkelijke omstandigheid dat zij alle dezelfde preferentiestatus hadden een opmerking zou zijn gewijd. In elk geval kan niet worden uitgesloten dat deze beslissing alleen kan worden gegeneraliseerd voor gevallen waarin de derde landen niet dezelfde preferentiestatus hebben als het land op welks preferentie de importeur een beroep doet. In het onderhavige geval hebben alle uitvoerlanden evenwel dezelfde preferentiële status.

c) Tenslotte dient bij de uitlegging van artikel 74, lid 1, eerste zin, CDW-uitvoeringsverordening ook rekening te worden gehouden met het feit dat de wetgever met deze bepaling duidelijk beoogd heeft een „nieuwe, eenvoudiger en soepeler regel” in te voeren, „volgens welke moet worden aangetoond dat de goederen die voor het vrije verkeer in de Europese Unie worden toegelaten, dezelfde goederen zijn als die welke het begunstigde land van uitvoer hebben verlaten” (zie punt 16 van de considerans van verordening nr. 1063/2010). De uitlegging waar het verwerende Hauptzollamt de voorkeur aan geeft strookt evenwel niet met deze wens van de wetgever.

d) In tegenstelling tot de opvatting van verzoekster ziet de verwijzende Senat in de regeling van artikel 78 CDW-uitvoeringsverordening geen antwoord op de prejudiciële vraag. Artikel 78, lid 1, CDW-uitvoeringsverordening bepaalt welke be- of verwerkingen als ontoereikend worden beschouwd om de oorsprong te verlenen, en noemt sub m het eenvoudig mengen van producten. Het eenvoudig mengen van producten is evenwel, in de woorden van verzoekster, slechts in zoverre een „oorsprongsneutrale behandeling” als door die bewerking geen (nieuwe) oorsprong ontstaat. De regeling van artikel 78, lid 1, sub m, CDW-uitvoeringsverordening heeft echter geen betrekking op de vraag die in casu van belang is, namelijk of door het mengen van producten de identiteit van de uit het betrokken begunstigde land uitgevoerde producten met de in de Europese Unie ingevoerde producten verloren gaat.

[Or. 13]

e) De verwijzende Senat ziet zich ook genoopt om zich met een verzoek om een prejudiciële beslissing te wenden tot het Hof omdat verzoekster helder heeft betoogd en aangetoond dat artikel 74, lid 1, eerste zin, CDW-uitvoeringsverordening in de Europese Unie niet uniform wordt uitgelegd. De

verwijzende Senat acht een beslissing door het Hof geboden, teneinde de uniforme toepassing in de gehele Unie te bereiken die voor verwezenlijking van de interne markt vereist is.

Met name heeft verzoekster aangevoerd dat in de praktijk van de Nederlandse autoriteiten het vermengen van uit verschillende SAP-landen afkomstige ruwe palmpittenolie geen nadelige gevolgen heeft voor de verlening van de preferentie.

Ook de praktijk van de Duitse autoriteiten wat de behandeling van importen betreft waarbij producten met verschillende certificaten van oorsprong zijn vermengd, is niet uniform. Volgens het onbetwist gebleven betoog van verzoekster wordt door de Duitse autoriteiten de identiteit niet ontkend in gevallen waarin meerdere partijen van dezelfde producten met meerdere certificaten van oorsprong bij de uitvoer zijn vermengd, indien deze partijen uit hetzelfde land van oorsprong afkomstig zijn. Dat geval verschilt weliswaar van de situatie in het onderhavige geding, omdat de partijen olie hier hun oorsprong hebben in verschillende landen. Naar het oordeel van de verwijzende Senat biedt de regeling van artikel 74 CDW-uitvoeringsverordening echter geen basis voor een verschillende behandeling van deze casusposities, indien het, zoals in casu, landen van oorsprong betreft waarvoor dezelfde preferentieregels gelden.

De verwijzende Senat is zich ervan bewust dat de verlening van de preferentie in geval van vermenging niet noodzakelijkerwijs het gevolg hoeft te zijn van verschillende rechtsopvattingen, aangezien volgens artikel 74, lid 2, CDW-uitvoeringsverordening reeds aan de voorwaarden van lid 1 wordt geacht te zijn voldaan als de douaneautoriteiten geen reden hebben om het tegendeel aan te nemen. Een uiteenlopende behandeling kan dus in beginsel ook stoelen op het ontbreken van aanwijzingen dat een vermenging heeft plaatsgevonden. De door verzoekster aangevoerde en bewezen voorbeeldgevallen vallen evenwel niet onder lid 2 van die bepaling, want in de voor de afhandeling door de douane relevante documenten wordt duidelijk en expliciet melding gemaakt van de vermenging.

[Or. 14]

4. Op grond van de hierboven uiteengezette twijfels heeft de Senat besloten het Hof van Justitie van de Europese Unie krachtens artikel 267 VWEU om een prejudiciële beslissing aangaande de in het dictum van deze uitspraak gestelde vraag te verzoeken.

[OMISSIS]

[Waarmerk] [Handtekening]